

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 83/2013-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť J. C., P., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 1515/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. C. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. septembra 2012 doručená sťažnosť J. C., P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 1515/2008.

Z podania a jeho príloh vyplynulo, že sťažovateľ podal 4. decembra 2008 návrh na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností. Exekučné konanie je na okresnom súde vedené pod sp. zn. 12 Er 1515/2008. Sťažovateľ ďalej v sťažnosti popisuje tento postup okresného súdu:

„O žiadosti JUDr. Ing. K. M., súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 11. 12. 2008 Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením sp. zn. 12 Er 1515/08, Ex 942/08 zo dňa 22. 12. 2008 rozhodol tak, že zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Dňa 17. 3. 2009 podal sťažovateľ odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 Er 1515/08, Ex 942/08 zo dňa 22. 12. 2008.

Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 5 CoE/23/2009-41 zo dňa 16. 6. 2009 rozhodol tak, že zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 Er 1515/08, Ex 942/08 zo dňa 22. 12. 2008 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5 CoE/23/2009-41 zo dňa 16. 6. 2009 bolo Okresnému súdu Vranov nad Topľou doručené dňa 13. 7. 2009.

Dňa 9. 11. 2009 bola sťažovateľovi doručená žiadosť Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 Er 1515/08-43 zo dňa 3. 11. 2009, ktorou bol sťažovateľ vyzvaný, aby v lehote 7 dní zaslal súdu v žiadosti označené listiny v origináli alebo overenej fotokópii.

Sťažovateľ podaním zo dňa 11. 11. 2009 predložil Okresnému súdu Vranov nad Topľou listiny, na zaslanie ktorých bol vyzvaný žiadosťou sp. zn. 12 Er 1515/08-43 zo dňa 3. 11. 2009.

Sťažovateľ dňa 24. 3. 2010 podal predsedovi Okresného súdu Vranov nad Topľou sťažnosť na prieťahy v konaní zo dňa 24. 3. 2010 z dôvodu, že na základe zistení u JUDr. Ing. K. M., súdneho exekútora zo dňa 24. 3. 2010, tomuto nebolo do tohto dňa doručené poverenie na vykonanie exekúcie.

Dňa 20. 4. 2010 bola sťažovateľovi doručená odpoveď na sťažnosť na prietahy sp. zn. Spr 1005/2010 zo dňa 14. 4. 2010, v ktorej podpredsedníčka okresného súdu uviedla, že nezistila, aby zavinením odporcu dochádzalo k zbytočným prietahom, avšak pripustila, že konanie v uvedenej veci je dlhšie z dôvodu nezabezpečenia dedičského spisu. Ďalej uviedla, že vyšší súdny úradník Mgr. M. Š. bol upozornený, aby bezodkladne zabezpečil potrebný dedičský spis.

Dňa 4. 5. 2010 Okresný súd Vranov nad Topľou vydal JUDr. Ing. K. M., súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5713 * 028969.

Žiadosťou o udelenie súhlasu na zriadenie exekučného záložného práva sp. zn. EX 942/08 Bo zo dňa 10. 5. 2010 JUDr. Ing. K. M., súdny exekútor požiadal sťažovateľa o udelenie súhlasu na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnostiach zapísaných na liste vlastníctva č. 2402.

JUDr. Ing. K. M., súdny exekútor vydal dňa 11. 5. 2010 upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. EX-942/08 Bo a upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti sp. zn. EX-942/08 Bo.

Podaním zo dňa 20. 5. 2010 sťažovateľ udelil súhlas na zriadenie exekučného záložného práva na predmetných nehnuteľnostiach.

Dňa 21. 6. 2010 bola sťažovateľovi doručená výzva Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 Er 1515/2008-84 zo dňa 11. 6. 2010, v ktorej odporca vyzval sťažovateľa, aby sa v lehote 5 dní vyjadril k námietkam povinnej Mgr. A. F.

Podaním zo dňa 21. 6. 2010 sa sťažovateľ vyjadril k námietkam povinnej.

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením sp. zn. 12 Er 1515/2008-90 zo dňa 10. 9. 2010 rozhodol tak, že zamietol námietky povinnej proti exekúcii v časti týkajúcej sa vymoženía istiny 66 387,84 € s príslušenstvom, vyhovel námietkam povinnej proti exekúcii v časti týkajúcej sa vymoženía časti istiny v sume 7 734,18 € a zamietol námietky povinnej proti trovám exekúcie.

Dňa 5. 10. 2010 podal sťažovateľ odvolanie proti výroku 2. uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 Er 1515/2008-90 zo dňa 10. 9. 2010, ktorým súd vyhovel námietkam povinnej v časti týkajúcej sa vymoženía istiny v sume 7 734,18 €.

Dňa 10. 1. 2011 JUDr. Ing. K. M., súdny exekútor vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti sp. zn. EX-942/08 Bo.

JUDr. Ing. K. M., súdny exekútor dňa 11. 1. 2011 vydal oznámenie o čase a mieste oceňovania nehnuteľnosti.

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením sp. zn. 12 Er 1515/2008-99 zo dňa 8. 3. 2011 rozhodol tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil.

Dňa 29. 3. 2011 podal sťažovateľ odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 Er 1515/2008-99 zo dňa 8. 3. 2011, ktorým navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 19 CoE/36/2011-122 zo dňa 6. 3. 2012 rozhodol tak, že zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 Er 1515/2008-99 zo dňa 8. 3. 2011 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Exekučné konanie vedené u odporcu pod sp. zn. 12 Er 1515/2008 nie je doposiaľ právoplatne skončené.“

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje na to, že prietahy v konaní vznikli jednak nečinnosťou súdu, ale tiež aj v dôsledku nesprávneho postupu a nesprávneho rozhodovania exekučného súdu:

„Sťažovateľ považuje obdobie takmer 4 mesiacov, ktoré uplynuli od doručenia uznesenia odvolacieho súdu odporcovi dňa 13. 7. 2009 do vyhotovenia žiadosti odporcu zo dňa 3. 11. 2009, za zbytočné prietahy v exekučnom konaní, ktoré spôsobil a za ktoré zodpovedá odporca...

... uznesenie odvolacieho súdu jednoznačne potvrdzuje ako nesprávnosť postupu odporcu v exekučnom konaní, tak aj nesprávnosť výroku uznesenia, ktorým odporca zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dôsledkom tohto nesprávneho postupu odporcu bolo zbytočné predĺženie exekučného konania o obdobie 3 mesiacov, počas ktorých odvolací súd rozhodoval o dôvodne podanom odvolaní sťažovateľa. Za toto zbytočné predĺženie exekučného konania o obdobie 3 mesiacov, počas ktorých odvolací súd rozhodoval o dôvodne podanom odvolaní sťažovateľa, zodpovedá odporca...

Aj toto citované uznesenie odvolacieho súdu potvrdzuje nesprávnosť postupu odporcu v exekučnom konaní a nesprávnosť výroku uznesenia, ktorým odporca exekúciu

vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. V dôsledku tohto nesprávneho rozhodnutia odporcu boli spôsobené zbytočné prietahy v exekučnom konaní v trvaní jedného roka, počas ktorého prebiehalo odvolacie konanie o dôvodne podanom odvolaní sťažovateľa.“

Sťažovateľ podal 24. marca 2010 sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú adresoval predsedovi okresného súdu. Podpredsedníčka okresného súdu v odpovedi na sťažovateľovu sťažnosť sp. zn. Spr 1005/2010 zo 14. apríla 2010 uviedla, že *„nebolo zistené, aby zavinením tunajšieho súdu dochádzalo k zbytočným prietahom v konaní, hoci je potrebné pripustiť, že konanie v tejto veci je dlhšie, avšak táto skutočnosť vznikla v dôsledku toho, že z Okresného súdu Košice II, Štúrova 29, Košice nebol napriek viacerým urgenciám zaslaný pôvodný spis... a bez toho nie je možné vo veci pokračovať“.*

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd uznesením prijal jeho vec na ďalšie konanie a po prerokovaní veci rozhodol týmto nálezom:

„Právo sťažovateľa

- na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a

- právo na prejednanie veci v primeranej lehote zakotvené v čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru, bolo postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou vo veci sp. zn. 12 Er 1515/2008 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd Vranov nad Topľou konal vo veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou vo veci sp. zn. 12 Er 1515/2008 bez prietahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Okresnému súdu Vranov nad Topľou pokračovať v porušovaní namietaných práv sťažovateľa.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 4.500,- Eur.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného

práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Podstatou námietok sťažovateľa sú tvrdenia o porušení jeho práva na súdne konanie bez prietáhov nečinnosťou a nesprávnym postupom a rozhodovaním v konaní okresného súdu sp. zn. 12 Er 1515/2008.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd zistil, že konanie začalo sťažovateľovým návrhom na vykonanie exekúcie zo 4. decembra 2008. Podľa sťažovateľa sa v konaní vyskytli obdobia nečinnosti a neprimerane dlhé konanie je spôsobené aj nesprávnou rozhodovacou činnosťou okresného súdu, čo podľa sťažovateľa potvrdzujú zrušujúce rozhodnutia odvolacieho súdu.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04).

Po posúdení doterajšej dĺžky namietaného konania, lehoty medzi jednotlivými úkonmi okresného súdu a povahy danej veci ústavný súd konštatuje, že hoci doterajší postup exekučného súdu v namietanom konaní mohol byť efektívnejší, avšak s prihliadnutím na všetky okolnosti konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 12 Er 1515/2008 nemajú zistené nedostatky v postupe súdu zatiaľ takú intenzitu, že by im bolo možné pripísať ústavný rozmer, teda že by umožňovali prijatie záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť osobitnú povahu exekučného konania, v ktorom súd zabezpečuje realizáciu už judikovaného nároku účastníkov konania a činnosť okresného súdu súvisí s realizáciou úkonov exekútorov. V podstate ide o schvaľovanie jednotlivých návrhov exekútorov, resp. účastníkov konania, a to aj o opravných prostriedkoch (napr. námietkach) proti týmto rozhodnutiam. Z toho vyplýva aj dĺžka exekučného konania, ktorá nezávisí iba od postupu súdu, ale predovšetkým od aktivity exekútora v konaní. Preto celú exekučnú agendu nemožno spájať len s činnosťami okresného súdu. Okresný súd postupoval v konaní bez dlhších období nečinnosti, pričom v primeraných lehotách rozhodoval o procesných návrhoch účastníkov konania. Samotný pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojmom autonómny, ktorý treba vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Súčasný stav konania podľa názoru ústavného súdu nevylučuje možnosť prerokovania predmetnej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu namietaného konania dochádzalo k zbytočným prietahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2013